

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ

04/2022

První studenti u nás

Autor: Michal Klus

Už od roku 2019 jsme se připravovali na to, že bychom konečně v Česku přivítali také nějaké studenty škol, které podporujeme skrze projekt Děti Afriky. Dokonce jsme už i vybírali studenty. Ale potom přišel covid. Vše se zastavilo a změnilo. Nicméně, tento rok jsme se dočkali.

Asi bych ani nedokázal popsat, co všechno bylo třeba udělat, aby se návštěva stala realitou. Byl to dlouhý a náročný proces. Vše začalo zajišťováním cestovních pasů. Už i to trvalo nesmírně dlouho, protože tanzanské úřady byly po covidu značně zpomalené. Nicméně studenti museli vykonat dva celodenní výjezdy do města Babati, aby víza získali.

A pak začalo zajišťování víz. Po neúspěšné snaze dostat víza na Slovenské ambasádě jsme připravili žádost na ambasádě Švýcarské. Ta sídlí v Dar es Salaamu. Věnuji tomu několik řádků, abyste si udělali představu, co to pro ředitele Martina a studenty obnášelo. Prvního dne cesta do Arushe. Tam nocleh a ráno cesta dálkovým autobusem z Arushe do Dar es Salaamu. Pro zajímavost, je to nějakých 650 km a cesta trvá 11 hodin. Večer zajištění noclehu a ráno návštěva ambasády. Na ambasádě vše proběhlo dobře. Žadatelé předložili řádně vyplněnou několikastránkovou žádost, zvací dopis, potvrzení o financování cesty, doklad o tom, že mají letenky a cestovní

pojištění, průkazové fotografie žadatelů, potvrzení o studiu nebo práci, zřizovací listiny LEA školy, samozřejmě cestovní pasy a nezbytných 80 EUR za každého žadatele. Po osobním pohovoru žadatelů návštěva ambasády skončila. Jelikož autobusy zpět do Arushe jezdí pouze ráno, následoval další nocleh a až potom opět celodenní cesta do Arushe a další den do Dongobeshe. Tedy, podání žádosti o víza zabralo 5 dnů. A samozřejmě potom bylo třeba jet cestovní pasy s vízy vyzvednout. Ano, bylo to úmorné, ale podařilo se. Náklady na pořízení pasů a víz, na očkování proti covidu a na cestu na letiště a z letiště se nakonec vyšplhaly asi na 11.000 Kč za osobu.

Alle vře bylo za námi a naši čtyři studenti se i s ředitelem vydali na cestu. Letěli sice v noci, takže toho moc neviděli, ale cestu si užili a občas se i hodně zasmáli. Už v letadle přišel střet s jinou kulturou, když při pohledu na večeri, která obsahovala listový salát, Rebeca prohlásila, že zapomněli tu zeleninu uvařit. Nicméně Martin byl zkušený cestovatel, a tak cestu včetně

rychlého přestupu v Zurychu zvládli výborně a na budapeštském letišti se setkali se slovenskými přáteli. Čekalo je 6 dnů na východním Slovensku.

Na Slovensku je nepříjemně zaskočilo naše chladné počasí a také naše jídlo. Prostě především děvčata si na jiné chutě nemohla zvyknout a s jídlem se praly do konce evropského pobytu. Když jsem se jich naopak ptal, co se jim na Slovensku líbilo nejvíce, tak obdivovali úroveň rozvoje infrastruktury, byli nadšení z návštěvy Spišského hradu, stříbrného dolu, ale třeba také z toho, jak jsou organizovány slovenské vesnice, kdy jsou domky hezky vedle sebe v jedné ulici.

A pak už následoval přejezd na Slezsko. Jelikož v těch dnech začaly opět kontroly na hranicích, tak jsme si trochu počkali, ale konečně jsme je přivítali i u nás.

Hlavním bodem programu bylo setkání Africké sny. Byli jsme vděční, že jste se s našimi přáteli mohli setkat tváří v tvář. Nešlo jen o program, ale také o mnoho rozhovorů, které měli s mnohými příchozími.

Vystoupení hostů na Afrických snech

**Hosté se účastnili bohoslužeb v Třinci,
kde sdíleli svá svědectví**

Kromě tohoto zásadního setkání se naši hosté účastnili v Třinci nedělních bohoslužeb, kde kázal ředitel Martin, setkali se s primátorkou Třince, navštívili školy a diakonická zařízení, viděli provozy v Třineckých železárnách nebo v Marlence, navštívili skanzen v Rožnově pod Radhoštěm, prošli se na našich horách, hráli bowling, zkusili bruslit a také fandili třineckým Ocelářům při hokejovém zápase, absolvovali setkání s dorosty, mládežemi a spoustu návštěv s přáteli a podporovateli. Každé ráno jsme začínali snídaní se společným biblickým zahájením a s reflexí zkušeností z předchozího dne. To byl čas růstu, který velmi pozitivně reflektovali.

Co vám budu povídat. Utahali jsme je. Ale hrozně si to užili. Byla to setkání plná smíchu a radosti. Stali se povzbuzením pro mnohé z těch, které potkali, ale také odjízďeři plni dojmů a inspirací.

Slezsko ovšem nebylo jejich jedinou českou zastávkou. Dva dny jsme strávili také v Liberci, kde Martin lektoroval na Ekonomické fakultě Technické univerzity v Liberci. Setkal se také

s děkanem fakulty, který mu předal diplom, jelikož se Martin díky dobrovolníkovi Ondřejovi účastnil projektu, který úspěšně dokončil. Všichni si také užili návštěvu podnikatelského inkubátoru Libereckého kraje, kde se nejen seznámili s nejnovějšími technologickými novinkami, ale hlavně si uvědomili, jak je důležité, aby vzdělání lidé neutekli do velkoměst, ale zůstali ve svém regionu.

A potom už jsme se vydali přes Litoměřice do Německa, do oblasti v okolí Frankfurt nad Mohanem, kde působí náš další přítel a partner Arnd Weil. S ním naši hosté strávili dalších 6 dnů, které byly vyplněny především službou ve školách a sborech.

Den před návratem domů jsme si naposledy společně povídali o tom, co si především studenti z návštěvy v Evropě odnášejí. Postřehů nebylo málo. Nicméně zeptal jsem se jich také na to, co z toho, co zažili v Evropě, by nechtěli, aby se objevilo v Tanzanii. Poměrně rychle se všichni shodli na tom, že by nechtěli zažít, aby žáci a studenti byli tak

nedisciplinovaní, jako v Evropě. Ano, byli šokováni tím, jak se žáci a studenti baví ve výuce, zatímco učitel mluví nebo dokonce svačí či si hraje s mobilem.

O návštěvě přátel by šlo psát mnoho. Dovolte, že nakonec zmíním i finanční stránku věci. Náklady celé návštěvy překročily 200.000 Kč. Na pokrytí nákladů nám přispěli jak naši přátelé ze Slovenska, tak z Německa. Projekt byl podpořen také z misijního fondu Slezské církve evangelické a. v. Samozřejmě

bylo nemálo z vás, dárců, kteří jste na tento účel přispěli. Mnoho našich dobrovolníků se o hosty staralo na své vlastní náklady a pokryly mnohé výdaje hostů. Díky tomu všemu se veškeré náklady na cestu pokryly, za což děkujeme mnohým z vás i Pánu Bohu.

Také vám děkujeme, že jste se za naše přátele modlili a že stojíte s námi. Tato návštěva pro nás byla velkým povzbuzením do další služby. Těšíme se, co dalšího má pro nás Pán Bůh připraveno v dalším období.

Prohlídka Třineckých železáren

Michael, syn ředitele Martina, poprvé v životě na bruslích 🛼

Jak to kdysi začalo

Autor: Michal Klus

Byl jsem nesmírně vděčný, že při letošní návštěvě hostů z Tanzanie jsem měl dostatek času na rozhovory. Bylo pro nás také velmi povzbudivé, když jsme si připomínali různé příběhy ze samotného počátku naší spolupráce.

Chtěl bych se podělit s příběhem, který mi řekl Martin Tango, a který jsem před tím neznal. Na počátku roku 2010 už měl Martin mateřskou školu, do které chodilo více než 30 dětí. Šlo téměř výhradně o sirotky a pak pouze o jeho vlastní děti a děti učitelů. Martin do toho projektu vstoupil s přesvědčením, že to je něco, k čemu ho Pán Bůh volá a co mu klade na srdce. Věřil v podporu komunity a také jedné rodiny z Norska.

Nicméně po nějaké době provozování došel do bodu, kdy podpory bylo málo. Částka z Norska na to vše nestačila a podpora místních po původním nadšení ochabla. Pomohl tomu

i neúrodný rok, kdy všichni měli málo. Situace nebyla dobrá.

Martin mi vyprávěl, jak jednoho dne dopoledne vešel do maličké kanceláře, kterou měli u školy. Vzal si tam sebou kazetový magnetofon, který dostal od přátel z Norska a pustil si velmi hlasitě hudbu. Udělal to proto, aby nebylo slyšet jeho modlitby. Hlasitě tehdy volal, doslova křičel k Bohu a prosil Ho, aby ho zachránil z této zoufalé situace. Došlo to totiž tak daleko, že dětem opravdu nebylo co dát jíst. Byl to doslova zápas s Pánem Bohem v modlitbě. Martin si už nepamatuje, zda tam strávil půl hodiny nebo celou hodinu. Nicméně, pamatuje si, co následovalo. Šel ze školy do centra města. A když byl asi v půli cesty, zavolal mu právě ten norský přítel, pastor Norvald Yri. Oznámil mu, že v březnu přijede a že spolu s ním přijedou také dva Češi. Zmiňovaní dva Češi jsme byli my, Michal Klus a Karel Zientek.

Opravdu jsme v březnu 2010 přijeli. Předem jsme se modlili, aby nám Pán Bůh ukázal, zda si v Tanzanii pro náš

Ředitel Martin se spoluzakladatelem projektu Děti Afriky - Michalem Klusem

sbor něco připravil, zda tam je něco, do čeho bychom měli vstoupit. Viděli jsme mnoho různých škol, misí, sborů a dalších služeb. Viděli jsme mnoho oblastí, kde bychom mohli pomoci. Ale nějak velmi jasně jsme oba dva vnímali, že Pán Bůh nás volá k tomu, abychom pomohli škole Martina Tanga.

Několik týdnů po návratu jsme založili projekt Děti Afriky. Děti ve školách Martina od té doby už nehladoví. Taký už jich je významně více než tehdy. Dnes už Martin vede 4 školy. Tři základní a jednu střední. A tím ještě určitě nekončí. Má další plány a vize. V těchto školách je

dnes asi 1 500 dětí a studentů. Další už tam své studium dokončili a pracují nebo jsou na jiných školách a univerzitách.

Když Martin vyprávěl příběh jeho modlitby a rychlé Boží reakce, opět jsem si uvědomil, že projekt Děti Afriky není jen náš projekt. Je to něco, co měl Pán Bůh dávno na mysli. Když pak my k Němu upřímně v modlitbách voláme, On otevírá dveře. A dějí se zázraky. Jsem rád, že mohu být součástí tohoto zázraku. Jsem rád, že jste jeho součástí i vy.

Důležitá informace k výši podpory

Autor: Michal Klus

Současná situace na Ukrajině ovlivňuje naši ekonomiku, ale také situaci v Africe. V námi podporované oblasti stouply ceny potravin oproti stejné době v loňském roce až trojnásobně!

Vzhledem k tomu se vedení námi podporovaných škol rozhodlo zvýšit školné. Naši situaci ještě komplikuje oslabená česká koruna. To znamená, že každý měsíc odesíláme významně větší podporu, než přijímáme.

Obracejíme se tedy na Vás s prosbou, zda byste zvážili navýšení své podpory tak, aby pokryla současné náklady (s malou rezervou pro případ dalšího zhoršení kurzu).

Chápeme, že i pro mnohé podporovatele může být současná situace velmi obtížná a rozumíme, pokud svoji podporu navýšit nemůžete. Není to vaší povinností ani podmínkou k pokračování podpory. Jednou z Vašich možností může být i to, že si v okruhu svých příbuzných či přátel k sobě najdete nějakého dalšího podporovatele. Ale i my budeme hledat

další zdroje. Na druhé straně, pokud máte možnost a chcete přispět částkou převyšující Váš předpis, velmi to oceníme.

Náklady pro rok 2023 pro vybrané školy:

- **dítě v LEA v ubytovně:** 13.800 Kč ročně nebo 1.150 Kč měsíčně,
- **dítě v LEA docházející:** 9.360 Kč ročně nebo 780 Kč měsíčně,
- **dítě na Střední škole v ubytovně:** 13.800 Kč ročně nebo 1.150 Kč měsíčně,
- **dítě na Střední škole docházející:** 11.160 Kč ročně nebo 930 Kč měsíčně,
- **dítě ve škole Siday:** 9.960 Kč ročně nebo 830 Kč měsíčně.

Pro informace o dětech v jiných školách nás kontaktujte.

Moc děkujeme za dlouhodobou spolupráci a věříme, že to spolu zvládneme!

Biblické okénko

Autor: Michal Klus

Milí přátelé projektu Děti Afriky. Jsme na prahu Vánoc. Jedním z častých vánočních zobrazení je scéna, kdy pastýři strnule sledují zjevení andělů. Pastýři zažili okamžik strachu a nejistoty. Tento strach však měl pouze krátkou životnost, protože zpráva o tom, že se narodil Spasitel, zahnala veškeré chmury pastýřů. Přišla obrovská radost.

Možná nejedna či nejedna z vás zažívá v těchto dnech strach a obavy. Procházíme dobou nejistot, které se týkají většiny světa. I naši tanzanští přátelé

prožívají různé nejistoty. Mým přáním je, abychom my všichni mohli o těchto Vánocích jasně uslyšet to andělské „Nebojte se!“ Přeji vám, abyste se opět přesvědčili, že přítomnost Pána Ježíše Krista odnímá strach a obavy a nahrazuje je pokojem, který nelze najít nikde jinde.

Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. (Lukáš 2, 10)

HLEDÁME DOBROVOLNÍKA DO TANZÁNIE POD PROGRAMEM **INVYT+**

- Jsi motivovaný dlouhodobě žít a pracovat v tanzanské komunitě?
- Máš dlouhodobou pracovní zkušenost jako dobrovolník v rozvojové zemi?
- Jsi profesně zaměřený na konkrétní oblast a víš jak bys ji mohl během dobrovolnictví využít?
- Vyznáváš a sdílíš křesťanské hodnoty?

Tak hledáme právě tebe pro působení ve vesnici
DONGOBESH V TANZÁNII V ROCE 2023!

Kateřina Plachtová
k.plachtova@slezskadiakonie.cz
www.interVIA.cz

Aktuality

Autor: Michal Klus

V minulých zpravodajích jsme vás informovali o aktivitě Jiřího Nogy, který rozjel sbírku na auto pro pastora Zaka. Na Afrických snech řediteli Martinovi předal Jiří symbolický šek na 250.000 Kč, který potom Martin předal pastoru Zakovi. Sesbíraly se ještě další prostředky, a tak bylo na auto odesláno téměř 291.000 Kč. Teď se hledá v Tanzanii vhodné vozidlo. Moc děkujeme všem, kdo přispěli.

• • •

V současnosti podporujeme 277 dětí a studentů. Jsme tak na podobném počtu podporovaných jako loni o tomto čase. Nemáme tedy mnoho nově podporovaných dětí.

V říjnu dokončilo své sedmileté vzdělání na základní škole LEA 31 podporovaných žáků. Absolvovali závěrečné státní zkoušky a slavnosti promoci. Nyní čekají na své výsledky, dle kterých se rozhodne, zda budou pokračovat na střední škole nebo se zapojí do nějakého učňovského kurzu.

• • •

V listopadu dokončilo své čtyřleté studium na střední škole Dongobesh secondary 18 podporovaných studentů. I ti absolvovali státní závěrečné zkoušky a slavnostní promoci. Výsledky zkoušek by měli studenti dostat v lednu a potom budou čekat na výsledky přijímacího procesu k dalšímu studiu.

**Slavnostní zakončení studia
žáků LEA školy**

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TRINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
E-MAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ